

lade sig gøre, og at Anlægget alligevel vilde være i Stand til at opfylde de Fordringer, som maatte stilles til det, og saaledes har man baaret sig ad ved alle de forskellige Anlæg. Det er det, jeg kalder i alt Fald tilsyneladende ret planløst. For os andre, som staa udenfor den Kombination, som gennemførte dette, ser det planløst ud. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at noget, som kalder sig Sagkundskab, uden at reagere har kunnet gaa med til, at man saadan uden videre blot satte sig hen og subtraherede saa en Sum paa eet Sted og saa en paa et andet Sted og var tilfreds, naar det blot endte med 5 Mill. Kr. Den Fremgangsmaade er ganske planløs. Man kan ikke se, at der i det hele taget bag den vedtagne Militærordning, særlig hvad dette Forhold angaar, har ligget nogen bestemt Plan, som man egentlig kunde forstyrre. Det kan ikke siges, at man har kunnet gribe forstyrrende ind i en gennemført Plan, for der er ingen Plan. Man strøg uden videre Anlægget ved Knudshoved, 400,000 Kr. Man kan ikke se af Betænkningen eller Bilagene eller noget som helst, hvormed man motiverer, at Anlægget kunde stryges. Der staar ikke et Ord om det. Det forekommer mig at være i høj Grad planløst. Og en Ting til: Den foregaaende Forsvarsminister, altsaa den nuværende højtærede Finansminister, opførte et Beløb paa 31,000 Kr. til uforudsete Udgifter. Ogsaa dette Beløb har man uden videre strøget og har indrømmet, at det var for at faa Summen ned til 5 Mill. Kr., at man strøg de 31,000 Kr., skønt der selvfølgelig altid maa være noget til uforudsete Udgifter.

Formaalet var, som sagt, at komme ned til dette Beløb. Det var Planen, men det var ogsaa det eneste, der var af Plan i det. I øvrigt skulde disse militære Forslag, efter hvad der saa ofte sagdes om dem, bygges paa det, der var Hovedtanken i Forsvarskommissionens Flertals Betænkning. Det var netop det, der skulde støtte dem i allerhøjeste Grad overfor Flertallet i dette Ting, at man kunde sige, at den Militærordning, der nu er gennemført, i alt væsentligt hviler paa den Betænkning, der var afgiven af Forsvarskommissionens Flertal. Men det er ikke ganske rigtigt. Dersom vi gaa Enkelthederne igennem, ville vi snart komme paa det rene med, at Forsvarskommissionens Flertal for adskillige af Anlæggenes Vedkommende ikke kan siges at have haft noget som helst med dem at gøre. Jeg vil straks nævne Anlægget ved Mosede.

Det er en ganske mærkværdig Maade, hvorpaa det Anlæg er kommet frem. Forsvarskommissionens Flertal har intet om et Anlæg ved Mosede, ikke en Stavelse. Det har ikke Brug for det hverken som Led i Københavns Landbefæstning eller Københavns Søbefæstning eller Kystforsvaret paa Sjælland. Forsvarskommissionens Flertal var mere nøjsomt i saa Henseende end den Regering, som gennemførte Militærlovene. Saa kommer Højregruppen i Forsvarskommissionen — jeg nævner de Grupper, der i det hele taget vilde have mere Militærvæsen, og omtaler derfor ikke Socialdemokratiet og det radikale Venstre — og vil ogsaa have et Anlæg ved Mosede, men den er meget nøjsom, for den kræver kun et aabent Jordværk til lettere Skyts og til en Bekostning af 25,000 Kr. Det var en meget beskeden Fordring — for stor efter min Mening, men meget beskeden i Sammenligning med det, der senere er stillet Forslag om og gennemført. Naar Fordringen var saa beskeden, kan det maaske i nogen Grad tilskrives den Omstændighed, at Generalløjtnant Kühnel, der jo fik meget stor Indflydelse paa, hvad der kom til at staa i Højremindretallets Forslag, stillede et Forslag, akkurat Mage til Højregruppens, nemlig et Forslag om et aabent Jordværk til lettere Skyts til en Bekostning af 25,000 Kr. Men det er først, da vi komme til Generalstaben og Marineministerens Stab, som have bistaet den daværende Forsvarsminister med Udarbejdelse af Forslagene, at man møder op med et Fort ved Mosede til 495,000 Kr., vel at mærke et Fort ved Mosede, som skulde betragtes som venstre Fløj af de fremskudte Stillinger, altsaa af Københavns nye Landbefæstning. Her møder man det altsaa i den Skikkelse, som maa antages at have været den virkelige Mening dermed. Den Forsvarsminister, som gennemførte Militærlovene, møder ogsaa med et Fort ved Mosede til 475,000 Kr., altsaa 20,000 Kr. billigere. Han har dette Fort som et Led i Søbefæstningen. Det er der ikke andre, der kende noget til. Jeg siger, at dette Mosede-Fort maa siges at ligge udenfor, hvad Forsvarskommissionens Flertal havde tænkt sig. Det kan derfor ikke paa nogen Maade siges, at Ordningen med Hensyn til dette bygger paa det, som Forsvarskommissionens Flertal ønskede, det bygger heller ikke paa det. Højremindretallet ønskede, heller ikke paa det; Generalløjtnant Kühnel som tilforordnet i Kommissionen stillede Forslag om. Jeg har derfor Lov til at sige, at det staar udenfor hele